

en Overenskomst, der i væsentlig Grad imødekom de af Tjenestemændene stillede Krav. Jeg kan ikke se, at vi vilde vinde stort, om vi ved at lade Sagen gaa tilbage til Udvalget opnaaede, at Udvalget delte sig i et Flertal og et Mindretal, hvis Resultatet skulde blive, at der var et Flertal, der absolut ikke vilde være med til at foretage Forbedringer i den af Tjenestemændene ønskede Retning. Jeg tror, at gaar Sagen tilbage til Udvalget og dette igen holder Møder mellem anden og tredje Behandling, vil Resultatet kun blive, at Indstillingen bliver gentaget, jeg tror ikke, det vil være muligt i Udvalget at faa et Flertal for Foretagelse af Forandringer i den af Funktionærerne ønskede Retning.

Jeg skal hermed anbefale de af Udvalget foreslaaede Ændringer til Vedtagelse her i Tinget.

Abrahamsen: De Ændringsforslag, der foreligger her i Dag, er kun Udtryk for en relativ Enighed indenfor Udvalget, de er, som den ærede Ordfører (L. Rasmussen [Vejle Amts 1ste Valgkreds]) udtalte, et Kompromis og et Kompromis, der vistnok ikke tilfredsstiller til nogen Side; jeg maa i alt Fald erklære, at mig tilfredsstiller de ikke. Under det Arbejde, som er foretaget i Udvalget, har Meningerne om, hvorledes denne Sag skulde ordnes, været i høj Grad delte. Nogle har villet spare, og andre har villet give indenfor den finansielle Begrænsning, som er fastsat i det af Regeringen oprindeligt fremsatte Lovforslag, altsaa de 3,675,000 Kr. Det, som nu foreligger, er altsaa et Kompromis mellem disse forskellige Opfattelser, og naar jeg har sat mit Navn under den Betænkning, som nu foreligger, er Grunden den, at jeg ikke, i hvert Fald ikke i henimod Afslutningen af Forhandlingerne, havde noget som helst Haab om, at en Særindstilling fra mig, et Ændringsforslag fra min Side, skulde vinde mere Ørenlyd her i Salen end i Udvalget. Jeg kunde selvfølgelig have stillet Ændringsforslag, men der har været en overordentlig stor Vanskelighed ved at stille Ændringsforslag i Udvalget, nemlig den, at naar man antydede Ændringsforslag og skulde have beregnet af Administrationen, hvad saadanne Ændringer vilde medføre enten i Besparelse eller i Merudgift, fik vi den Oplysning, at en saadan Beregning kunde ikke foretages af Administrationen. De Beregninger, der kunde gøres, var alle skønsmæssige, man kunde intet klart Svar faa paa, om de

Ændringsforslag, man eventuelt vilde stille, betød en Forøgelse af de Udgifter, som det oprindelige Regeringsforslag vilde medføre, eller om de betød en Begrænsning. Under saadanne Forhold er det vanskeligt at stille Ændringsforslag.

Det, som nu foreligger, har paa nogle Punkter imødekommet de Ønsker, som blev fremsat ved Sagens første Behandling. Jeg skal her erindre om, at fra alle Sider lød der ved Sagens første Behandling en Beklagelse af, at man havde fastsat en 10 Procents Begrænsning. Alle Ordførerne fremhævede Ønskeligheden af, at man i Udvalget vilde prøve paa at komme bort fra den 10 Procents Begrænsning, som forfordelte de lavestlønnede. Det har man naaet, idet man har sat de 10 Procent op til 16. Derved er selvfølgelig de lavestlønnede blevet stillet bedre end efter Regeringsforslaget. Desuden er der opnaaet den Forbedring, at Enker og Enkemænd er faldet ind under Loven, det gjorde de ikke efter Regeringsforslaget. Men naar jeg har paa-peget disse to Forbedringer, maa jeg sige, at de øvrige Ændringer, som er foreslaaede, betyder en Forringelse og efter min Mening en stor Forringelse af Regeringens oprindelige Lovforslag. De Forbedringer, som er indførte, naar op til en Grænse af 1,500 Kr.'s Aarsindtægt, men naar vi kommer over denne Grænse, betyder alle Ændringer en Forringelse af det, som oprindeligt var foreslaaet. Jeg skal f. Eks. paapege det Faktum, at et Ægtepar med Aarsindtægter mellem 1,550 og 1,750 Kr. vil efter de Bestemmelser, der nu er indførte, kun opnaa en Dyrtidshjælp af 25 Kr. een Gang for alle. Det forekommer mig, at det er ikke uden Berettigelse, at Tjenestemændene opponerer mod denne Bestemmelse. Hvis vi gaar ud fra, at det Lovforslag, som her foreligger, skal bringe en Dyrtidshjælp — og det gaar jeg ud fra, at vi alle har ment — synes jeg, man ikke giver denne Dyrtidshjælp saaledes, at den bliver til nogen som helst Nytte, hvis man i mange Tilfælde begrænser Beløbet til et Beløb een Gang for alle af 25 Kr. Der mener jeg, at man er gaaet for langt ned. Og dernæst mener jeg ogsaa, at det er en Forringelse af Lovforslaget, at den Indtægtsgrænse, som fandtes i Ministeriets oprindelige Lovforslag, nemlig 2,700 Kr., nu er ført ned til 2,150 Kr. De Indskrænkninger, der her har fundet Sted, opvejer efter min Mening de Fordele, der er naaet forneden. Mig forekommer det, at man har skaaret altfor radikalt af foroven til Fordel for Lønningerne forneden, skønt jeg allerede